

naar han har erhvervet Indfødsret. Jeg forstaar ikke Grunden dertil. Det forekommer mig besynderligt, at en saadan Regel ønskes indført af Rigsdagsmænd. Hvis denne Opfattelse skulde vinde Hævd, at Deltagelse i det politiske Liv, i det politiske Arbejde i det hele, er en nedsættende Virksomhed for de Mennesker, der deltage i det, vilde det i særlig Grad være beklageligt for alle os Rigsdagsmænd, som alle sammen vilde komme ind under denne Opfattelse.

Jeg vil imidlertid ikke opholde mig videre ved denne Side af Sagen, at man i al Almindelighed har imod, at Udlændinge deltage i den politiske Agitation. Men hvad der i særlig Grad har berørt mig ilde, er, at man tager et særligt Forbehold over for den socialistiske Agitation. Jeg ved ikke, med hvilken Ret Flertallet gør det. Socialdemokratiet er et lovlig bestaaende Parti her i Landet, og det har Repræsentanter i den danske Rigsdag, baade i Folketing og i Lands-ting. En Udtalelse som denne er en Kræn-kelse over for disse Repræsentanter. Man søger at begrunde dette ved at sige, at den socialistiske Agitation indeholder i sig et Angreb paa den bestaaende Stats- og Samfundsorden. Ja, jeg kunde ønske at spørge de ærede Medlemmer, om ikke ethvert Partis politiske Virksomhed indeholder et Angreb paa den bestaaende Stats- og Samfundsorden. Jeg vil tillade mig at henvise det ærede Flertal til dets eget Partis Virksomhed under Provisoricaarene. Det indeholdt et meget skarpt Angreb paa den bestaaende Statsorden, Angreb, som ifølge min Opfattelse medførte Brud paa den bestaaende Statsorden. Man vil vanskelig kunne henvise til, at det socialistiske Partis Agitation endnu har foraarsaget noget Brud paa den bestaaende Stats- eller Samfundsorden. Ser man hen til det nuværende Regeringspartis Virksomhed ved Fremlæggelsen af dets omfattende Skatte- love, ved hvis Gennemførelse man omstyrter aarhundredgamle Skatteforhold, er det saa ikke et Angreb paa den bestaaende Samfundsorden? Jeg forstaar ikke, hvorfor man saa særlig betegner Socialdemokratiet som et Parti, der i særlig Grad angriber den bestaaende Stats- og Samfundsorden. Jeg erkender, at Socialdemokratiet gør det, men Socialdemokratiet angriber kun de Punkter i den bestaaende Stats- og Samfundsorden, som ere syge og daarlige, og som det efter min Opfattelse er en Fortjeneste at angribe og faa forbedrede og rettede. So-

cialdemokratiet udfolder ganske sikkert ogsaa en Agitation, men jeg tror, det er almindelig anerkendt, at den Agitation, Socialdemokratiet har udfoldet, har bevirket en Højnelse af de Lag i Samfundet, som tidligere have været dybest nede, den har bevirket en Højnelse ikke alene i intellektuel, men ogsaa i økonomisk Henseende. Og det forekommer mig ikke, at man af den Virksomhed kan særlig se en Grund til i en Betænkning som den foreliggende at benytte Lejligheden til at rette et særligt Angreb paa dette Partis Virksomhed i det hele. Det forekommer mig, at det ikke er hensynsfuldt af Flertallet at ville give det socialistiske Parti en Særstilling, en Undtagelsesstilling, give det en Stilling under andre Regler end de Regler, som man vil indrømme de øvrige Partier. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg er glad ved, at Udvalget er enigt om at anbefale nævnte Hr. Løfgreen, som har givet Anledning til disse Udtalelser, til at erhverve Indfødsret.

Med Hensyn til de andre Spørgsmaal i Betænkningen, om Fattighjælp i Sygdomstilfælde og Aldersgrænsens Fastsættelse, er jeg af samme Mening som Mindretallet og kan slutte mig til det Standpunkt, som det har indtaget i denne Sag.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg ønsker først at udtale min Tilfredshed med det meget ærede Udvalgs Indstilling, der jo gaar ud paa Lovforslaget uforandrede Vedtagelse. Den ærede Ordfører fremsatte i Overensstemmelse med Flertallets Udtalelser i Betænkningen Ønske om Opnaaelsen af Overenskomst om Fastsættelsen af visse, bestemte Regler, der fremtidig skulle være ufravigelige eller dog ret ufravigelig gældende ved Spørgsmaalet om, hvem der maatte eller burde optages paa Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse. Ja, der har jo fra dette høje Tings Side jævnlig lydt Udtalelser om Ønskeligheden af, at man fik saadanne Regler, saaledes med Hensyn til Alderen for Indvandring, med Hensyn til Opholdets Varighed og med Hensyn til Andragernes økonomiske eller dog forholdsvis økonomiske Uafhængighed. Men jeg maa erindre om, at fra det andet Ting har det samtidig lige saa vedholdende været hævdet, at man i dette Spørgsmaal ikke burde og ikke kunde gaa efter faste Regler, men efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde. Og maa jeg erindre om, at skønt dette høje Ting stadig eller ofte har fremsat Ønsket